Ч. 255. Второк 13 (26) падолиста 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій го дині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З угорского сойму. — Новий французско-турецкий спір. — Забуреня в Греції.)

Моравскі Lidowe Noviny доносять, що Молодочехи будуть домагати ся з цілою силою, аби в будучих ческо-німецких конференциях угодових взяли участь також Всенімці, бо они заступають більшу половину німецкого населеня Чехії. — Радикальна часопись Čech доносить о бурливих подіях на послїднім засїданю ческої парляментарної комісиї. Крамарж виголосив на тім засїданю остру промову против Резека, а Форшт взагалї нападав на правительство. Форшт вправдї не поручав обструкциї, але сказав, що Австрию „треба притиснути до муру і так зранити, аби кров полилась". Міністер Резек остерігав перед такою політикою. Крамаржа назвав міністер Резек „політичним поетом". Коли міністер Резек вийшов з салї нарад, Форшт остро напав на него, доказуючи, що Резек не має впливу в кабінетї і що треба зірвати з ним зносини в парляментарній комісиї. То внесенє вправдї не перейшло, але відносини між Крамаржем і Форштом а Резеком дуже застрили ся.

Угорский міністер скарбу Люкач, предкладаючи угорскому соймови буджет і буджетову провізорию, виголосив довшу бесїду, в котрій заявив, що мимо знесеня обороту млива, ціни пшениці не пішли в гору, так що надії покладані на знесенє обороту млива не здїйснили ся. В промислї проявив ся застій, натомість в торговли, особливо заграничній, вказати можна на деякі поліпшеня. Буджет виказав минувшого року звижку в доходах в квоті 18 міліонів корон. Обговорюючи буджет на рік 1902 міністер підносить, що на жаль політична ситуация в многих точках вказує познаки кризи. Затаювати їх було би шкідним і невідповідним. Угорщина може ще говорити о щастю, бо не далась їй в знаки загальна економічна криза так дуже, як иншим европейским краям. Відтак вичисляє міністер ряд задач, які ждуть палату в будучности, з котрих як найважнїйшу підносить реформу войскового закона. Дальше подає до відомости, що правительство, аби придбати працї ширшим кругам населеня, розділило на основі інвестицийного закона роботи, на загальну суму кільканайцятьох міліонів корон. Люкач обговорює з черги конечність постепенної реформи безпосередних податків в напрямі заведеня постепенного податку доходового. Підносить конечність підвисшеня урядничих плат. Вкінци заявляє що хоч економічне положенє некористне нема причини попадати в розпуку. Відпорність Угорщини більша, як загально думають. Розходить ся передусім о те, щоби мати відвагу і віру у власні сили і власну працю. Відтак приступила палата до дальшої адресової дискусиї.

Всі часописи повтаряють константинопольску телєґраму Frankfurter Ztg. про вибух нового французско-турецкого спору. Іменно стоячий на Босфорі малий воєнний французский корабель „Мует" вирушив був по відїздї амбасадора Констанса на еґейске море, де відбував вправи. Той корабель мав тепер вернути до Константинополя і тому як велить звичай, просив о султаньский дозвіл на переправу через Дарданелї. Замість вислати відповідь на корабель, султан вислав до свого міністра справ заграничних письмо з заявою, що Франция не має ніякої причини, аби на Босфорі стояли 2 єї воєнні кораблї, тому другий корабель не буде допущений і міністер має сейчас удати ся до французскої амбасади, аби она взяла назад подане о дозвіл на переправу „Муетти" через Дарданелї. — Як телєґрама додає Франция не згодить ся на той погляд Туреччини і може бути, що той другий корабель навіть силою виборе собі переїзд через Дарданелї. — Годить ся тут замітити, що крім Франциї, мають на Босфорі під Константинополем також Анґлїя і Росия по два воєнні кораблї, Німеччина, Італїя і Анґлїя мають по одним.

Забуреня в Атенах довели до проливу крови, а вслїд за тим подали ся до димісиї: митрополит, шеф жандармериї, директор поліциї, а вкінци і цїлий кабінет. Причина тих розрухів доси добре не звістна. Після дотеперішних вістий мало бути так: Одно товариство учених постановило розширити евангелиє також і між менше просьвіченими верствами і тому перекласти его з язика старогрецкого на атеньский говор. То обурило студентів, котрі не хотять, аби з евангелия викинено лїтературний старогрецкий язик, тим більше, що письмо сьвяте по старогрецки розуміють всюди, де говорять по новогрецки, а атеньского говору в многих околицях цїлком не розуміють. В наслїдок того прийшло зразу до демонстрациї против часописий, котрі стояли по сторонї учених, а та демонстрация скінчила ся правдивою революциєю і опанованєм столиці краю уоруженими студентами.

---

31)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

ГЛАВА XVII.,

в котрій послїдний раз бачимо Михайла Боруту і инших добрих знакомих і в котрій є кілька розумних гадок Ушера Енґельмана.

(Конець).

В хвили, коли Рокиту ведено до арешту, знало вже цїле місточко о злочинї. З усіх закутків, з усіх уличок, спішили мужчини і женщини, дорослі і діти, аби побачити жертву. Хаскель лежав на земли непорушний і зимний.

Янкель Бас, Ґлянцман, Давид Сливка, Ушер Енґельман, Мойсьо Фіш, розпочали заходи, аби тіло можна було як найскорше спрятати, аби оминути секциї. Члени похоронного товариства прибули з марами.

Малка не могла побороти в собі жіночої цікавости, побігла також на ринок, аби побачити убитого, але то так єї налякало, що кілька днів була мов несвоя, і в склепі, під впливом того враженя, помилила ся кілька разів при вазї, даючи фунт за фунт, не уймаючи навіть дрібки. Руки їй трясли ся....

Вечером, коли вже трохи в місточку успокоїло ся, а труп Хаскля перенесено до трупарнї, де мав лежати до часу приїзду судової комісиї, запросив Мойсьо Фіш Енґельмана до себе.

— Ходіть, Ушер, — сказав, — не зашкодить випити по склянці кошерного вина, бо ми нинї богато пережили.

— Правда, цїлком не зашкодить. Ми нинї бачили прикрі річи, котрі зганяють сон з повік і дають богато до думаня.

— Війдіть, прошу вас, Ушер, сядьмо в пустій комнатї, де ніхто не буде нам перешкаджати і даймо полекшу нашим серцям, бо тяжко є.

— Дуже тяжко.

Мойсьо приніс фляшку і склянку, налив вино.

— На спокій, — сказав.

— На здоровлє!

— Аби ми мали здоровлє і спокій! Аби наші очи не дивили ся на злочини! Ушер, здаєть ся, що як Чорно болото Чорним болотом, ще нічого такого не лучило ся.

— Я не памятаю.

— Ушер, я бою ся.

— Чого ви боїте ся, Мойсьо?

— Хлопи тепер дуже горді. Они цїлком зіпсули ся, они не мають делїкатности; тяжко жити серед таких злочинців. Чому ви нічого не говорите, Ушер?

— Я гадаю о тій пригодї.

— Що можна гадати? Злочинець злочинцем.

— То правда, але крім того я маю ще инші свої гадки; маю в голові такі сумні гадки, що лише заплакати.

— Я цїлком тому не дивую ся, Ушер. Хто не заплакав би, глядячи на таку погану, таку нещасливу пригоду? Кого не заболить серце на вид убийства? Що то є?.... Такий Хаскель іде за інтересами, розмавляє гандлює.... Нараз приходить хлоп і одним ударом убиває єго. Чи то не є страшне? Чи сама вість о такій пригодї не викликує страху? Бодай я, коли довідав ся о пригодї, почув зимно, аж мороз в цїлих плечах.

— Послухайте, Мойсьо, — сказав Ушер,— ми самі, можемо говорити свобідно. Не зашкодить, коли в учений спосіб станемо обговорювати той случай. Насамперед в трех словах оповіджмо, що стало ся. Уложіть-но то, Мойсьо.

— Що тут укладати? Хлоп убив жида.... Маєте три слова, найпоганїйші в історії нашого міста.

— Дуже красно. Зачнім тими словами обертати і пересівати їх крізь сито ріжних питань і пояснень. Хлоп убив жида, чому не стало ся противно? Длячого жид не убив хлопа?

— Дивне питане. Длятого, що жид є чоловік делїкатний, не простак, не має здоровля як худоба, що есть чоловік торгуючий, а не розбійник. Чи вам то вистане?

Новинки.

Львів дня 25 го падолиста 1901

— **Товариство Руского „Народного Дому“** з обмеженою порукою завязало ся дня 18-го с. м. в Дрогобичи при участи около 100 осіб. Ухвалено статут в присутности п. Рудницкого, нотаря з Луки.

— **Вечерниці в читальни тов. „Просьвіта“** в Дрогобичи на Лішаньскім передмістю відбули ся дня 17-го с. м. заходами о. Кирила Симкова. Співами управляв о. Володимир Стех, а всї хори удали ся знаменито. Саля читальнї була переповненйа слухачами; явило ся також кілька осіб з інтелїгенциї. По хорах і деклямациях слїдували танцї і бавлено ся охочо а поважно до години 2-ої в ночи.

— **Вибух ропи.** В місцевости Бібі айбат коло Баку на Кавказї вибухла дня 17 с. м. така сильна струя нафти, що від того дня дає около мілїона пудів на день. З тої причини цїна нафти в Баку і околици понизила ся на 6 копійок за пуд (16 кільограмів).

— **Нещаслива пригода.** При розбираню шпихлїря в Малнові дня 22 с. м. зісунув ся бальок і убив на місци занятого там при роботї селянина Стефана Смутка. В справі сїй веде ся слїдство і викаже, чия в тім була вина.

— **Жертва горівки.** Перед кількома днями знайдено в потоцї в Лугу, повіта горлицкого, мощі тамошнього селянина Родиона Філяка. Переведені доходженя виказали, що Філяк пючи через цїлий день в коршмі, вертав правдоподібно нетверезий до дому, впав до потока і утонув.

— **Співубігатель Дюмонта.** Бразилїєць Сантос Дюмонт, котрий одержав як-раз нагороду „для винахідників“ Дайтша в квотї 100.000 франків за винайдене бальона до кермованя, знайшов співсуперника в особі Августа Северо, також Бразилїйця. П. Северо прибув до Парижа зі своїм бальоном „Pax“ і наміряє, не як Сантос Дюмонт пустити ся в воздухоплавну подорож довкола вежи Айфля, але окружити цїлий Париж, кажучи, що его бальон єсть о много відпорнїйший на дїланє зміп атмосферичних, ніж бальон Дюмонта. По переведеню тої проби, бразилїйский воздухоплавець обіцює перелетїти в своїм бальонї дорогу з Парижа до Лїзбони понад заливом Гасконьским, а коли та подорож ему поведе ся, то пустить ся відтак понад Атлянтийский океан до Бразилїї. Треба замітити, що бразилїйске правительство, ідучи за приміром париского промисловця, визначило нагороду в сумі 125.000 франків за найлїпший бальон до кермованя, винайдений Бразилїйцем. Северо вневнює, що буде побідителем.

— **Небезпечна будова зелїзниці.** Чужинцї в Хіпі не суть доси певні свого житя. В тій справі доносить один з нїмецких інжинїрів занятих при будові зелїзницї в Кіавчав, місцевости положеної недалеко осїдку залоги нїмецкої до вехідноазиятицкого Lloyda слїдуюче: Побіч цїлої дороги будуючої ся зелїзницї роїть ся буквально від хіньского войска. Завів би ся одначе той, котрий судив би, що через то збільшила ся безпечність чужинцїв занятих при будові зелїзницї. Кождого інжинїра супроводить сторожа, зложена що найменше з чотирох їздцїв. Сичав Ву з Папліну просить урядників зелїзничих усильно, аби нїколи не виходили без сторожи: відповідає він за житє інжинїрів, одначе відвічальність принимає лиш тогди, коли інжинїри сторожені суть войском. Зелїзниця Кіавчав-Вейхсйен 185 клм. довга, має бути за рік готовою, а нїмецка кольонїя в Тсінґтав ожидає тої хвилї з нетерпимостию, понеже від відкритя тої зелїзницї зависить еї розвій, як також і дальше житє. Крім того зелїзниця та переходить через місцевости, в котрих находить ся богато камінного вугля.

— **Постріленє у вірменьскій церкві в Чернівцях.** Маляр Юлиян Крупекий, що вдновляє тепер вірменьску церков в Чернівцях, сховав собі там в закристиї фльоберт. Дня 21 о 7 годині вечером післав він хлопця Миколая Паткара, літ 17, щоби той принїс фльоберт до дому. Хлопець взявши фльоберт не уважав, що він набитий і з жартів змірив ся ним до органїста Інґльота, котрий наливав ампулки. Фльоберт вистрілив і куля поцїлила Інґльота в кість під самим оком. Непритомного Інґльота вдвезено до шпиталю і мабуть стратить око. Церков після приписів церковних має бути на ново посьвячена.

— **Нещастна пригода.** В Уличні, дрогобицкого повіта, дня 8 с. м. в часї богослуженя стріляно перед церквою з моздїрів. Моздїр пук, а его відломок так ударив Михайла Шнайдра, що зломив ему ногу.

— **Рівночасно веселість і смуток.** З Ниська доносять нам: Дня 12 с. м. відбувало ся в Ковалях коло Каменя весїлє у господаря Івана Коби. Паробки підпивши собі і набравши охоти зачали стріляти з пістолетів і так стали ся причиною огню. Займила ся стодола того господаря а огонь перекинув ся ще й на стайню. Згоріло також все збіже і сїно а шкода виносить около 700 К. Погорілі будинки не були нїгде асекуровані.

— **Смерть підчас бурі.** З Турки доносять нам: Дня 14 падолиста 1901, вибрали ся до лїса по дерево брати Семен і Петро Павлики, господарі з Гвіздця, а коли зрубали одну ялицю, взяв ся Семен Павлик мірити еї до порубаня на кусні. Нараз внаслїдок страшенної бурі, яка була того дня, друга ялиця, що росла побіч, зломила ся і впала просто на Семена Павлика та забила на місци. Брат его Петро взяв тіло Семена на віз і завіз до села.

Огнї. В недїлю дня 17. с. м., коли селянин Власїй Зуб із Стружа, повіта низького, був з жінкою на богослуженю в церкві, вибух на їх обійстю огонь, котрий знищив хату зі всею знадобою і стайню та є дому і сїно в ній, а крім того згоріли ще дві стайни їх сусїдів. Причиною огню були малі дїти, котрі лишені самі без догляду, бавили ся сірничками. Шкода, якої огонь наробив, доходить до 3000 К. а була обезпечена всего лиш на 1900 К. — В Підгайчиках, рудеьского повіта, вибух в ночи на 15-ого с. м. пожар і знищив 17 селянских загород. Шкода виносить звиж 12000 корон.

— **Бальони в цїлях наукових.** Дня 20 і 21 с. м. пустили ся в Парижи аж чотири бальони у воздушну подорож наукову. Доси роблено лиш всїлякі спостереженя метереольоґічні а воздухоплавцї лиш тілько знали, як впливає така подорож у воздусї на чоловіка, о скілько самі на собі щось поверховно спостерегли. Клюб воздухоплавцїв постановив для того, що найлїпше було би вислати в таку подорож фахових людий, фізиольоґів, котрі би робили свої спостереженя. Отже дня 20 с. м. пустив ся у воздушну подорож бальон названий „Кво Вадіс“ з докторами Ганрі, Каґаґарнаи і Лявік, а дня 21 полетїли дальші три бальони: „Ерос“ з воздухоплавцем Кастїльон де Сен-Віктор і доктори Тіссо і Галїон, котрі взяли були зі собою в цїли досьвідів наукових ново-

---

— Так, а тепер поставлю таке питанє: длячого хлоп убив жида?

— Моя перша відповідь відвернена до гори підшивкою, може бути відповідию і на друге ваше питанє.

— Дуже добре. Стоїмо при тім, що хлоп є простак, а жид делїкатний чоловік. Правда, ми також жиди, я і ви — і також делїкатні: питанє, длячого хлоп, Боже борони, не убив вас, анї, стережи Господи, не замордував мене?

— Для того, що ми не вели з ним віяких інтересів.

— Ваша відповідь незла але має малу хибу. Не говорю о собі, бо мало займаю ся торговлею, але говорю о вас і о многих инших, що ведуть інтереси з хлопами. Длячого они доси не убиті?

Мойсьо не відповідав.

— Ну, длячого? Відповідайте.

— Не знаю.

— Не знаєте? Ай, Мойсьо, ви знаєте, лише не хочете сказати. Хаскель убитий, бо тягнув з того хлопа за богато, бо не дав ему жити. Хаскель був надто лакомий.

— Що ви говорите, Ушер? То був спокійний жидок. Він нічого не хотів, крім свого. Хотів мати свою власність, свою працю.

— Ай, Мойсьо, говорім правду. Хлоп є простак, але з него можна мати богато. Він позволить брати, але як бере ся надто богато, то він кричить, як ще більше, то бє.

— Ушер — сказав Мойсьо — ви говорите дивні річи. Що то є за богато? Кождий хоче брати тілько, кілько може.

— За богато.

— А кілько Хаскель брав? Чи знаєте, чи ви були при тім?

— Нї, але догадую ся, що брав дуже богато.

— Що міг брати? Пятьдесять, вісїдесять, сто процент, нехай сто двацять! Чи то не лучає ся серед наших жидів?

— Хаскель брав більше.

— Звідки можете знати, що більше?

— Бо его той хлоп убив. Дармо не убиває ся чоловіка. Навіть такий хам, простак, не піднесе руки на кого, коли не має до того причини. Той хлоп мусів мати причину.

— Ушер!

— Що хочете, ви кидаєте на нас тяжкий камінь.

— Правда, я его кидаю і плачу над нами.

— Не розумію вас!

— Стоїть в письмі, що погибель жидів вийде від жидів. Ми мешкали між ріжними дикими народами. З тих народів не лишило ся нічого, навіть імя, а ми є. Отже ми не погинемо від чужих народів; погинемо від самих себе і наше лакомство нас погубить. Ось нинї убив Рокита Хаскля. Хто скаже, що так стало ся?

— Кождий скаже....

— Нї, Мойсьо, не кождий скаже, що хлоп убив жида.... Розумієте ви, що то значить? Ай, Мойсьо, ви маєте малого сина — учіть его аби не був надто ненаситний. Нехай не дре за богато, бо написане є, що погибель жидів іде від жидів, від жидів вийде. Ви то собі возьміть до голови, Мойсьо, я вас прошу, а прошу вас тому, що хотів бим аби наше місточко процвитало в мирі, в торговли, в добоєк пости....

Довго Енґельман говорив о тім, Малка вже давно пішла спати, склеп замкнено, а два приятелї ще балакали.

Аж коли годинник видзвонив північ, підніс ся чорноболотский фільософ з лави.

— Час вже іти — сказав до Мойся.

— Спати?

— Нї, я не міг би заспати при таких тяжких гадках.

— Добраніч вам, Ушер!

— Добрий рік, Мойсьо!

. . . .

Минуло кілька літ.

Чорне болото є таке саме як давнїйше, лише на околици прибуло кількнайцять нових стовпцїв, в брудних комнатах значне число колисок, а верства сьмітя відповідно згрубіла.

Обчислено, що на сяжень сьмітя треба трех дідів.

Мойсьо Фіш, Янкель Бас, Давид Сливка, Гіль Гляцман, Ушер Енґельман, ті найперші на цїле місто горожани, жиють в добрім здоровлю, лише трохи постаріли ся. Срібні нитки вплели ся в їх бороди, упали на скрани, як зимовий иней.

То срібло дістає ся людям в участи за вислугу літ; она вказує, що муж доспіває, мов грушка на дереві і що, мов грушка з дерева, може небавом упасти на землю, аби більше не встати.

Мойсьо Фіш каже, що такий срібний патент дістає ся людям дармо, тому, що за гроші нїхто не хотів би его викупити.

Цїлий кагал признав, що Мойсьо Фіш сказав сим разом, певне случайно, мудре слово.

Малі бахорята, вийшовши з колисок підростали на потїху вітцїв і материй. Абрамко Мойся ставав чим раз красший, голову мав обстрижену при самій шкірі, а від обох скраний звішували ся ему на лице два красні, чорні, лискучі, аксамітні пейси, мов дві пявки, що вже добре нассали ся крови і кождої хвилї можуть відпасти.

фунляндского пса, котрий важив 48 кільо; в бальоні „Центавр“ полетіли ґраф де ля Воль і доктори Реймон і Портіє, котрі знов забрали зі собою морску свинку і крілика: третим бальоном „Тітан“ поїхали Фарман, Жолі і Бонні, котрі знов постановили робити досліди на собі самих. Бальон „Кво Вадіс“ спустив ся ще того самого дня на землю недалеко Троає около 5 год. по полудни. Воздухоплавці взяли були з собою три псп, з котрих взяли проби крови перед самим впіздом, відтак у висоті 2000 метрів і наконець у висоті 3000 метрів понад землею. Нині мають бути оголошені висліди тих проб.

— **Помер** о. Антін Грибович, сьвященик-ювилат, парох в Звинячци, кудринецкого деканата, дня 16. с. м. в 82-ім році житя.

— **Церковні напіви і мельодиї церковні,** які через довгі літа збирав і уложив п. Ігнатий Полотнюк в гарну цілість, друкують ся тепер в Перемишли в друкарни Джулиньского. Доси вже виготовлено 5 аркушів, а буде не около 15 арк. Здавало ся, що ціла робота буде на жовтень с. р. готова, але показали ся трудности, через котрі мусів друк протягнути ся. За те робота прекрасна, а уклад так старанний, що через ту книжку незвичайно скоро і красно розвине ся церковний сьпів, чого лиш може Русь собі бажати. Адреса для маючих охоту купити книжку: Ігн. Полотнюк, Станиславів, ул. Собєского ч. 50.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 25 падолиста. Буджетова комісия палати панів предложила справозданє о державних запомогах для населеня навіщеного елементарними нещастями, в квоті 3 міліонів корон.

Йоганнесбурґ 25 падолиста. Викрито тут ще завчасу серед Бурів грізний заговор против Англійців. Арештовано 20 Бурів. Між населенєм переполох.

Барцельона 25 падолиста. Спокій привернено. Студенти були вже в суботу на університетских викладах.

Канеа 25 падолиста. Князь Юрий грецкий прибув до Суди.

Атени 25 падолиста. Цілий кабінет подав ся до димісиї. Кажуть, що утворенє нового кабінету буде поручене Дзаїмісови.

Надіслане

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по ціні 1 Кор. за брошур. і 1 К 30 с. за оправлену книжочку.

— **Движима азбука,** — або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картоні, враз із пуделком до перехованя і відповідною інструкциєю та з приладом до уставленя букв. Ціна знижена виносить 8 корон; для книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропиґійскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна находитись безусловно в кождій народній школї.

Мудра то дитина; ще не мала десятьох літ, а вже була виправлена в праві і уміла на память всі причини, задля котрих муж може дати жені розвід.

Малка гордила ся своїм сином. Може з огляду на его надзвичайні спосібности, на побожність Моися, на заслуги предків, чорт з Малки випнов, як здаєть ся, на все.

Як здаєть ся, бо хто може ручити за будучність, за жінку і за чорта? Спілка розвязана хвилево, може знов заключити ся.

Тимчасом розрив з чортом був очевидний.

Малка запебала ся цілком в елеґантности. На місце Рожаньского прибув до Затраченця новий посесор, чоловік старий, нудний, котрому як здавало ся, житє обридло.

До кого було прибирати ся? Малка, видячи, що то не оплачує ся, перестала мити ся і почала ходити простими дорогами, що знати було на ї виходжених черевиках і спідници так заболоченій, що й стара Рипсова не могла такою похвалити ся. Замість корсетів носила кафтан, [illegible]

Мойсьо був мов в раю; любував ся гадкою, що остаточно має справді жінку до вподоби, без глупих примх і без чортівских штук, котрі честному мужеви відбирають спокій і сон.

Про Рокиту мало вже хто згадує, лиш пуджають ним малі діти.

Васонжек додержав слова. За свої великі гріхи взяв ся служити церкві, співає страшенним басом побожні пісні, услугує в церкві, став зхристияном. Жінку взяв до себе, але в его хаті сидить шурин і обрабляє Васонжків ґрунт. Юкель голову ломить, в який спосіб ті ріки у пана контракти повалити, а шляхтюга сьміє ся.

— Нехай беруть — каже — що хочуть, але нехай собі зубів наломлять, заки укусять. Мав я наварити пива і наварив — нехай пють!

В Березівці добре і на Майдані добре. Ядвиня виросла на прехорошу дівчину, споважніла. Тітка Ґертруда гадає для неї о виправі, бо близький своях Завадского заїздить до Березівки і дуже до Ядвині залицяє ся.

Борецкий господарить і тішить ся внуком, пустим, розпещеним тіткою. Хлопець як ягода, а такі мудрі очи має, такі мудрі, що годі сказати.

Дід Власій помер; поховано его в Зимній Воли на кладовищи під самим парканом. Пані Завадска веліла на его могилї поставити хрест.

Ніч лїтна, по небі пливе повний місяць.

В Чорнім болоті перед домом сидить самітно Ушер Енґельман. Роздумував він довго, довго о своїм місточку і почав молити ся за него.

— Благословенне Імя того, що нас полюбив; благословенне Імя того, що нас заховав, благословенне Імя того, що дав нам наслїдство сьвіта.

А відтак тихим шепотом, немов би бояв ся, аби его хто не учув, додає:

— Владико сьвіта! здержи їх хижість! Владико сьвіта! дай їм помірковане і розум! Владико сьвіта! спини їх нажерливість, аби не здїснили ся слова, що наша погибель вийде від нас самих.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-європ. год

Зі Львова

посп.	особ.	відходять
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Кововк
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольского. Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сочова, Берговету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезо
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольского лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанцї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	приходять
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Черівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковов
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·46	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. **В містї** видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-російского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунїї.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початте *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Карачч'ого* величини $37\frac{1}{2}\times63$ цм. 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металев. без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).